

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αφ. φυλλ. 81)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Γανουάριος 2017

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΤΕΡΙΑΣ

Ὁ Ὅσιος Νικηφόρος ὁ κατὰ κόσμον Νικόλαος Τζανακάκης, γεννήθηκε στὸ Σηρικάρι τῆς Κρήτης τὸ ἔτος 1890. Οἱ γονεῖς του, ἐνῶ ἀκόμη ἦταν μικρός, πέθαναν καὶ τὸν ἄφησαν ὄρφανό. Ἔτσι, σὲ ἡλικία 13 ἐτῶν πῆγε στὰ Χανιά κι' ἐργαζόταν σὲ ἓνα κουρεῖο. Τότε, ἐμφανίστηκαν

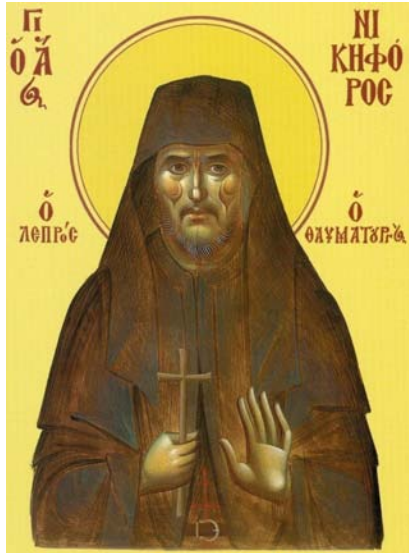
καὶ τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς νόσου τοῦ Χάνσεν, δηλαδή τῆς λέπρας. Ὁ Νικόλαος, γιὰ νὰ ἀποφύγει τὸν ἐγκλεισμό του στὴν Σπιναλόγκα, ἔφυγε γιὰ τὴν Αἴγυπτο. Πῆγε στὴν Ἀλεξάνδρεια κι' ἐπίασε δουλειὰ σὲ ἓνα κουρεῖο, ὅμως τὰ σημάδια τῆς νόσου ἄρχισαν νὰ φαίνονται περισσότερο. Γι' αὐτό, μὲ τὴ μεσολάβηση ἑνὸς κληρικοῦ, κατέφυγε στὴν

Χίο, ὅπου ὑπῆρχε ἓνα λεπροκομεῖο στὸ ὁποῖο ἦταν ἱερεὺς ὁ πατὴρ Ἄνθιμος Βαγιάνος, ὁ μετέπειτα Ὅσιος Ἄνθιμος τῆς Χίου. Στὸ λεπροκομεῖο τῆς Χίου ὑπῆρχε τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, ὅπου φυλασσόταν ἡ θαυματουργὸς εἰκόνα τῆς Παναγίας ἀσ τῆς Ὑπακοῆς. Ἐκεῖ, ὁ Νικόλαος

ἔγινε ψάλτης. Μέσα σὲ δύο χρόνια ὁ Ἅγιος Ἄνθιμος τὸν ἔκλειρε μοναχὸ μὲ τὸ ὄνομα Νικηφόρος. Ἡ νόσος ὅμως προχωροῦσε καὶ ἐλλεῖπει καταλλήλων φαρμάκων ἐπέφερε πολλές καὶ μεγάλες ἀλλοιώσεις. Ὁ μοναχὸς Νικηφόρος ζοῦσε μὲ ὑπακοή, μὲ νηστεία αὐστηρή, ἐργαζόμενος

στοὺς κήπους. Προσευχόταν τὴ νύκτα, κάνοντας μετάνοιες ἀμέτρητες, καὶ τὴν ἡμέρα ἔψαλλε στὸ ναό. Ἐξ' αἰτίας τῆς ἀσθενείας του, σιγά-σιγά ἔχασε τὸ φῶς του καὶ ἔτσι, ἔψαλλε τὰ περισσότερα τροπάρια ἀπ' ἔξω καὶ ἀπήγγειλε τοὺς Ἀποστόλους ἀπὸ στήθους, καθὼς εἶχε καλὴ μνήμη. Τὸ 1957 ἔκλεισε τὸ Λωβοκομεῖο τῆς Χίου καὶ τοὺς ἀσθενεῖς

μαζὶ καὶ τὸν μοναχὸ Νικηφόρο, τοὺς ἔστειλαν στὸν Ἀντιλεπρικό Σταθμὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸ Αἰγάλεω. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ πατὴρ Νικηφόρος ἦταν περίπου 67 ἐτῶν. Τὰ μέλη του καὶ τὰ μάτια του εἶχαν τελείως ἀλλοιωθεῖ καὶ παραμορφωθεῖ ἀπὸ τὴ νόσο. Ἐκεῖ ἔζησε, μὲ μεγάλη

καρτερία στις πληγές και στους πό-
νους. Μάλιστα, είχε και τὸ χάρισμα
νὰ παρηγορεῖ ὄλους τοὺς πονεμέ-
νους γύρω του. Παρότι ζοῦσε κατὰ-
κοιτος μὲ ἀγκυλώσεις στὰ χέρια καὶ
παράλυση στὰ κάτω ἄκρα, ἦταν
γλυκύτατος, μειλίχιος, χαμογελα-
στός, εὐχάριστος καὶ ἀξιαγάπητος.
Τὸ πρόσωπο του, ποὺ ἦταν «φαγω-
μένο» ἀπὸ τὴν ἀσθένεια, ἔλαμπε κ’
ἔπαιρναν χαρὰ ὅσοι τὸν ἔβλεπαν.
Συχνὰ ἔλεγε: «Ἄς εἶναι δοξασιμένο
τὸ Ἅγιο Ὄνομά Του». Σὲ ἡλικία 74
ἐτῶν, τὸ 1964, κοιμήθηκε εἰρηνικά.
Μετὰ τὴν ἑκταφή, τὰ Ἅγια λείψανά
του εὐωδιάζουν. Ὁ πατήρ Εὐμένιος
(Σαριδάκης, ὁ κρυφὸς αὐτὸς Ἅγιος
τῶν ἡμερῶν μας ποὺ εἶχε ταχθεῖ
στὴν ὑπηρεσία τῶν λεπρῶν) ποὺ δι-
ακόνησε τὸν πατέρα Νικηφόρο, καὶ
ἄλλοι πιστοὶ ἀνέφεραν θαύματα
ποὺ ἔγιναν, μὲ τὴν ἐπίκληση τῶν
πρεσβειῶν πρὸς τὸν Θεό, τοῦ πα-
τρὸς Νικηφόρου. Ἡ Ἐκκλησία τὸν
κατέταξε στὸ Ἁγιολόγιό της γιὰ νὰ
τιμᾶται στὶς 4 Ἰανουαρίου εἰς αἰῶ-
νας αἰῶνων.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ

Ὅταν ἤμουν μόλις δεκαπέντε χρό-
νων, διηγεῖται ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ
Ἐλεήμων, εἶδα μία νύχτα στὸν ὕπνο
μου μιὰ ὠραιότατη κοπέλα, τόσο
πανέμορφη ποὺ δὲν μπορῶ νὰ περι-
γράψω τὴν ὁμορφιά της. Μὲ πλησί-
ασε καὶ μὲ ξύπνησε. Τὴν ξαναβλέπω
κοντά μου. Ἐλάμπε ὀλόκληρη ἀπὸ
ἓνα ὠραιότατο παράδοξο φῶς. Δὲν
ἦταν ὄνειρο, ἦταν μιὰ ζωντανή
πραγματικότητα. - Ποιὰ εἶσαι, τῆ
ρωτᾶω. Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι, τί θέλεις;
Μοῦ χαμογέλασε καὶ μὲ πολὺ γλυ-
κεῖα φωνὴ μοῦ εἶπε - Εἶμαι ἡ εὐ-
σπλαχνία, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ ἀγάπη.
Καὶ ἀμέσως ἐξαφανίστηκε. Τὸ θεῖο

αὐτὸ ὄραμα μὲ ἀπασχόλησε ὅλη τὴ
νύχτα. Τὸ πρωὶ σηκώθηκα, ντύθηκα
καλά, γιατί ἔκανε δυνατὸ κρύο, ἦ-
ταν χειμῶνας καὶ κατευθύνθηκα
πρὸς τὴν ἐκκλησία γιὰ τὴν πρωινή
ἀκολουθία καὶ Θεία Λειτουργία.
Καθὼς προχωροῦσα, παρόλο ποὺ ἦ-
ταν πολὺ πρωὶ καὶ μὲ πολὺ κρύο,
συνάντησα στὸ δρόμο ἓνα ζητιάνο.
Ἔτρεμε ἀπὸ τὸ κρύο. Ἔβγαλα ἀμέ-
σως τὸ ζεστὸ μανδύα ποὺ φοροῦσα,
τὸν τύλιξα στὸν ζητιάνο καὶ συνέχι-
σα τὸ δρόμο μου. Λίγο πρὶν φθάσω
στὴν ἐκκλησία συνήντησα ἓναν νέο
ἄνδρα ὠραιότατον, καὶ ὅλως παρα-
δόξως ντυμένο στὰ λευκά. - Φίλε,
μοῦ εἶπε, σοῦ προσφέρω αὐτὸ τὸ
δῶρο. Καὶ μοῦ ἔδωσε ἓνα βαλάντιο
γεμάτο νομίσματα χρυσά. Τὸ πήρα
μὲ ἀπορία. Καὶ παρὰ τὴν ἀνεξήγητη
χαρὰ ποὺ ἔνοιωσα, σκέφτηκα ὅτι
δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ δεχθῶ, ἀφοῦ δὲν
τὰ εἶχα ἀνάγκη. Ἔτσι γύρισα γιὰ
νὰ ἐπιστρέψω τὸ βαλάντιο. Ὁ ἄ-
γνωστος ὅμως δωρεοδότης εἶχε ἐξα-
φανιστεῖ. Καὶ τότε φωτίσθηκα καὶ
κατάλαβα. Ὅση ἐλεημοσύνη δίνεις
στὸν πλησίον σου γιὰ τὴν ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ, αὐτὴ ἐπιστρέφεται ἐκα-
τονταπλάσια γιὰ νὰ συνεχίζεις τὸ
ἔργο τῆς ἀγάπης. Ἀπὸ τότε ἀποφά-
σισα νὰ εἶμαι ἀδιακρίτως ἐλεήμων.

Καὶ νὰ ἀφοσιωθῶ στὴν ἐξυπηρέτη-
ση τῶν πτωχῶν καὶ δεινοπαθού-
των μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου. Ἀ-
νεξάρτητα ἂν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς
τὸ ἐκμεταλλεύονται αὐτό. Γι' αὐτὸ
καὶ πῆρε τὸ ὄνομα, ὁ Ἅγιος αὐτός,
Ἐλεήμων. Ἐλεοῦσε ἀδιακρίτως.

ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΣΠΙΤΙΑ ΕΓΙΝΑΝ ΚΑΤΟΙΚΗΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ!

Εἶναι πλέον γεγονός ὅτι ὁ σύγχρο-
νος ἀποστατημένος ἄνθρωπος ἄνοι-
ξε διάπλατα τὴν καρδιά του στὸν
Σατανᾶ καὶ τὸν θρόνιασε σὲ αὐτή.
Ἄδειασε, ἐπίσης, τὰ σπίτια του ἀπὸ
κάθε σέβασμα στὸν ἀληθινὸ Θεό.
Δεῖτε μία ἐκπληκτικὴ δήλωση τῆς
σύγχρονης μεγάλης Ρωσίδας Ἁγίας
Ματρῶνας τῆς ἀόμιματης προφήτι-
δας. «Γιατί ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ κλεί-
σουν καὶ νὰ γκρεμίσουν τόσες Ἐκ-
κλησίες στὴ Ρωσία;» καὶ ἐκείνη ἀ-
πάντησε μὲ τὰ παρακάτω λόγια:
«Αὐτὸ ἦταν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ
λαὸς εἶναι σὰν ὑπνωτισμένος καὶ
μὴ φοβερὴ δαιμονικὴ δύναμη ἔχει
μπεῖ σὲ δράση. Βρίσκεται στὸν ἀέρα
καὶ διεισδύει παντοῦ. Παλιά, ἡ δαι-
μονικὴ αὐτὴ δύναμη κατοικοῦσε
στὰ ἔλη καὶ στὰ πυκνὰ δάση, ἐπειδὴ
οἱ ἄνθρωποι πῆγαιναν τακτικὰ
στὴν Ἐκκλησία, φοροῦσαν καὶ τι-
μοῦσαν τὸν σταυρό. Τὰ σπίτια τους
ἦταν προστατευμένα ἀπὸ τὶς εἰκό-
νες, τὰ κανδήλια ποὺ ἔκαιγαν, τὸν

ἁγιασμὸ ποὺ ἔκαναν... Τὰ δαιμόνια
πετοῦσαν μακριὰ καὶ φοβόντουσαν
νὰ πλησιάσουν... Σήμερα ὅμως, τὰ
σπίτια αὐτὰ ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἄν-
θρωποι ἔχουν γίνει κατοικητήριο
δαιμόνων γιὰ τὴν ἀπιστία τους καὶ
τὴν ἀπομάκρυνσή τους ἀπὸ τὸν
Χριστό». Ὅντως φρικτὴ διαπίστω-
ση! Τὸ καντήλι, τὰ εἰκονίσματα, τὸ
λιβάνι, ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι ἄγνω-
στα ἀντικείμενα γιὰ τὸν σύγχρονο
ἄνθρωπο. Ὅχι ὅμως καὶ τὰ ἀποκρυ-
φιστικὰ σύμβολα τὰ ὁποῖα «στολί-
ζουν» τὰ μοντέρνα σπίτια! Δυστυ-
χῶς!

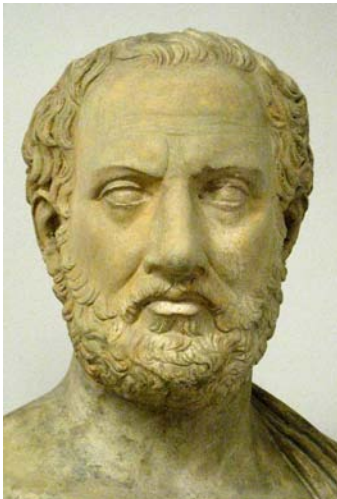
ΕΙΣΑΓΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ... ΑΙΓΑΙΟΥ

Ἐνῶ ὑπάρχει ἡ γνωστὴ διαμάχη ἐξ
αἰτίας τῆς αὐξανόμενης συνεχῶς
τουρκικῆς προκλητικότητας γιὰ τὴν
κυριαρχία στὸ Αἶγαῖο, οἱ Τοῦρκοι
μὲ τὴν δική μας ἀνοχή ἔχουν ἤδη
κυριαρχήσει στὰ ἀλιεύματα καὶ μά-
λιστα ἐξάγουν μεγάλες ποσότητες
ψαριῶν στὴν Ἑλλάδα! Ὁ Δημοσιο-
γράφος-Συγγραφέας Ν. Χειλαδάκης
λέει σὲ δημοσίευμα τῆς Ἐλεύθερης
Θράκης πὼς σύμφωνα μὲ δήλωση
τοῦ προέδρου τῆς Ἐνωσης Ψαρά-
δων Σμύρνης Mehmet Sahin Cacan
τὰ τελευταῖα 7 χρόνια ἔχουν σημει-
ώσει κατακόρυφὴ ἄνοδο οἱ ἐξαγω-
γὲς ψαριῶν ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ
Αἰγαίου πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Sahin
ἐπισημαίνει ὅτι καθημερινὰ ἀναχω-
ροῦν ἀπὸ τὴν Σμύρνη 3 μεγάλα κα-
μιόνια μὲ ψάρια ποὺ καταλήγουν
στὶς ψαραγορὲς τῆς Ἀθήνας, Θεσσα-
λονίκης καὶ Καβάλας. Τὸ κέρδος τῆς
τουρκικῆς πλευρᾶς κυμαίνεται κα-
θημερινὰ περὶ τὰ 50.000 εὐρώ. Μά-
λιστα, ὅπως ἀποκάλυψε ὁ πρόεδρος
τῆς Ἐνωσης Ψαράδων Σμύρνης, ὑ-
πάρχει ἄριστη συνεργασία μὲ τοὺς

Ἕλληνες, ποὺ συνεργάζονται μὲ τοὺς Τούρκους στὶς εἰσαγωγὲς ψαριῶν ἀπὸ τὴν Τουρκία. Ἐμεῖς, μὲ τοὺς Ἕλληνες, ὑποστήριξε ὁ Mehmet Sahin, ἔχουμε τὶς ἴδιες γαστρονομικὲς προτιμήσεις καὶ ἐκτιμοῦμε τὸν μεγάλο θησαυρὸ τοῦ Αἰγαίου ποὺ εἶναι τὰ ψάρια του. Ἔτσι, τουλάχιστον στὸν τομέα αὐτὸ λύθηκε μὲ τὸν πρὸ αἴσιο τρόπο, κατὰ τοὺς Τούρκους, ἡ ἔλληνοτουρκικὴ διαμάχη στὸ Αἶγαίο. Καὶ ... πληρώνουμε ἑμεῖς οἱ Ἕλληνες γιὰ τὰ «τουρκικὰ» ψάρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Αἰγαίου.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

Προδό-
της δὲν
εἶναι μόνον αὐ-
τὸς ποὺ
φανερώ-
νει τὰ
μυστικὰ
τῆς Πα-
τρίδας
στοὺς ἐ-
χθρούς,
ἀλλὰ εἶ-
ναι καὶ
ἐκεῖνος
ποὺ ἐνῶ

κατέχει δημόσιο ἀξίωμα, ἐν γνώσει του δὲν προβαίνει στὶς ἀπαραίτητες ἐνέργειες γιὰ νὰ βελτιώσει τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν ἀνθρώπων πάνω στοὺς ὁποίους ἄρχει. Θουκυδίδης (460 - 398 π.Χ.)

Ο ΑΘΩΣ ΥΠΕΔΕΧΘΗ ΜΕ ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΙΕΣ

(Ἀναρτήθηκε στὶς 1 Δεκεμβρίου 2016 στὴν κατηγορία **Εἰδήσεις**, Ἐφημερίδα Ὁρθόδοξος Τύπος)

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ν. Δημοκρατίας κ. Μητσοτάκης ἐπισκέφθη τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἡ Ἱερὰ Κοινότης ὑπεδέχθη αὐτὸν μὲ κάθε τιμὴν πανηγυρικῶς. Δημοσιογράφος ἐπεκρότησε τὸ γεγονός γράφων «Ὡραῖοι λόγοι τοῦ Μητσοτάκη στὸ Ἅγιον Ὄρος». Λησμονεῖ ἡ Ι. Κοινότης ὅτι ὁ κ. Μητσοτάκης εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν Λέσχη Μπίλντεμπεργκ; Λησμονεῖ ὁ σεπτὸς Πρωτεπιστάτης ὅτι ὁ κ. Μητσοτάκης ἔχει ψηφίσει τὸ σύμφωνον τῶν ὁμοφυλόφιλων καὶ ὅτι θὰ ψηφίσῃ τώρα καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν δικαιωμάτων τῶν συμβιούντων; Λησμονοῦν οἱ σεπτοὶ Καθηγούμενοι ὅτι ὁ κ. Μητσοτάκης ἐψήφισε τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Τεμένους; Μήπως δὲν γνωρίζουν οἱ Ἄγιορεῖται ὅτι ὁ ἀνιψιὸς του καὶ φερόμενος ὡς ἐπόμενος Πρόεδρος τῆς Νέας Δημοκρατίας, νῦν Περιφερειάρχης Στερεᾶς Ἑλλάδας κ. Κώστας Μπακογιάννης, ἐδήλωσε πρὸ καιροῦ εἰς νυκτερινὴν ἐκπομπὴν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἐπεκύρωνε σύμφωνον συμβίσεως διὰ πολίτες τῆς περιφέρειᾶς του καὶ προσφάτως εἰς τὴν ἐφημερίδα «καθημερινή» ὅτι «ἔχω τὴν τύχη νὰ ἔχω γνωρίσει ἀρκετὰ παιδιὰ ὁμόφυλων οἰκογενειῶν ποὺ μεγαλώνουν ἐξίσου καλὰ μὲ τὰ δικά μου. Μὲ τὴν ἴδια, ἂν ὄχι περισσότερη, τρυφερότητα, φροντίδα καὶ συνέπεια. Μὲ τὸ ἴδιο, ἂν ὄχι περισσότερο, νοιάξιμο καὶ ἐνθουσιασμό»; Τί ἀπέγινε τὸ Ἅγιον Ὄρος ποὺ ἐγνωρίζαμεν;

«Όταν πρωτοήλθαμε ἐδῶ στὸν Ἅγιο Ραφαήλ, ἦταν στὸν 5^ο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς συζύγου, ποὺ διαπιστώθηκε ἡ μετάθεση τῶν μεγάλων ἀγγείων τῆς καρδιάς τοῦ ἐμβρύου. Μᾶς εἶχαν πεῖ οἱ γιατροὶ ὅτι τὸ παιδί θὰ γεννηθεῖ μὲ συγγενή καρδιοπάθεια, ὅτι μόλις γεννηθεῖ θὰ γίνεи μπλέ, θὰ πρέπει νὰ μπεῖ σὲ θερμοκοιτίδα καὶ στὶς πρῶτες 9 μέρες τῆς ζωῆς του θὰ πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ χειρουργηθεῖ. Πρῶτα, μιὰ ἀνακουφιστικὴ ἐγχείριση γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ἀναπνεύσει. Καὶ μετὰ ἡ ἐπέμβαση ποὺ θὰ ἔλυνε τελειῶς τὸ πρόβλημα. Καὶ μπορεῖ νὰ χρειαστεῖ συνολικὰ καὶ δυὸ καὶ τρεῖς καὶ τέσσερις ἐπεμβάσεις καμιά φορὰ...

Τὴν πρώτη φορὰ, λοιπόν, ποὺ μιλήσαμε μὲ τὸν πάτερ I, εἶχαμε ἔρθει πολὺ πικραμένοι. Διότι, οἱ γιατροὶ εἶχανε φτάσει σὲ ἓνα σημεῖο νὰ μᾶς ποῦνε νὰ κάνουμε ἄμβλωση. Συγκεκριμένα μᾶς εἶχαν πεῖ ὅτι: Συμβαίνουν αὐτά. Ἐντάξει, νέοι εἴσαστε. Ἄμα τὸ ἀποφασίσετε, μπορεῖτε νὰ κάνετε ἓνα ἄλλο παιδί, δὲν ἔγινε καὶ τίποτα. Ἄμα θέλετε πάντως νὰ τὸ κρατήσετε, γιὰ νὰ σιγουρευτεῖτε, νὰ κάνετε ἐξετάσεις, διότι ἡ συγγενὴς καρδιοπάθεια συνοδεύεται ἀπὸ σύνδρομο down σὲ πάνω ἀπὸ 70-80% ποσοστό. Ὁ πάτερ ὅμως μᾶς εἶχε ἐξ ἀρχῆς ξεκαθαρίσει: «Ἄμβλωση, δὲν θὰ κάνετε, ἐφόσον εἰσθε Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Θὰ τὸ κρατήσετε τὸ παιδί!». Ἐπειδὴ μᾶς εἶδε ἀπογοητευμένους, μᾶς εἶχε τονίσει νὰ ἔχουμε θάρρος καὶ αἰσιοδοξία.

Μᾶς εἶχε πεῖ συγκεκριμένα: «Εἶναι πολὺ μεγάλη ἡ χάρις τῶν Ἁγίων. Θὰ δεῖς. Θὰ τρίβουνε τὰ μάτια τους οἱ γιατροί. Δὲν θὰ τὸ πιστεύουνε!». Καὶ πράγματι, ἐντέλει, ἐμεῖς κάναμε ὅλες τὶς ἀπαραίτητες ἐξετάσεις, κάναμε βιομοριακὴ παρακέντηση, καὶ ἡ μικρὴ βγῆκε ὑγιέστατη !!! Τίποτα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ εἶπανε οἱ γιατροὶ δὲν βγῆκε τελικὰ: Οὔτε σύνδρομο down, οὔτε τὰ ὑπόλοιπα, ὅπως θὰ σᾶς ἐξηγήσω. Καὶ ἐγὼ εἶμαι 100% πεπεισμένος πιά ὅτι ὅλα αὐτὰ ἦταν ἀπὸ τὶς εὐλογίες τῶν Ἁγίων.

Καταρχήν, ὅταν εἶχαμε ἀρχίσει καὶ ἐρχόμασταν στὴ Μονή, μὲ τὸ ποὺ περνάγαμε τὴν πύλη νιώθαμε πάρα πολὺ γαλήνια. Φεύγαμε ἀπὸ ἐδῶ πιδὸ ἀνάλαφροί, πιδὸ ζωντανοί, μὲ ἐλπίδες. Μέχρι ποὺ ἔφτασα νὰ ἀνησυχῶ γιὰ τὰ μυαλά μου, διότι: Πήγαινα στὸ σπίτι, καθόμουνα στὸ μπαλκόνι νὰ πιδὸν καφέ μου, νὰ κάνω ἓνα τσιγάρο καὶ τὸ μυαλό μου περιπλανιόταν μέσα

στὴν Μονή. Καὶ αὐτὸ κράτησε γιὰ καιρὸ, ἓνα ὀλόκληρο τρίμηνο. Ὅχι ὅτι μὲ πείραζε, ἀλλὰ σὲ κάποιο σημεῖο ἄρχισα νὰ ἀναρωτιέμαι «τί γίνεται ἐδῶ;». Μὲ τὸ ποὺ καθόμουν λίγο καὶ χαλάρωνα, τὸ μυαλό μου, ἡ ψυχὴ μου -δὲν ἤξερα πῶς νὰ τὸ ἐρμηνεύσω- μεταφερόταν / βρισκόταν στὸ Μοναστήρι καὶ γαλήνευα. Ἐπειτα, ὅταν ἡ γυναίκα μου εἶχε συσπάσεις καὶ εἶχε κάνει τὴν ἀμνιοπαρακέντηση καὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀκίνητη, ἔμενε στὴ μαμά της. Ἐγὼ, ἔμενα μόνος μου στὸ σπίτι καὶ πήγαινα τὸ πρῶτὸ στὴ δουλειά. Καὶ ἄ-

κουσα ένα βράδυ, μιὰ παιδική φωνή άγνωστη. Καί μου λέει: «Αντώνη, μήν άνησυχείς. Θα γίνεις πατέρας». Είμαι πεπεισμένος ότι ήταν ή Αγία Ρηνούλα. Η δὲ σύζυγος, όταν είχε τις συσπάσεις, πού ήταν πολὺ επικίνδυνες γιατί μπορεί νὰ χάναμε καί τὸ παιδί, άκουσε μιὰ άντρική φωνή στὸν ύπνο της πού τῆς εἶπε: «Νὰ τὸ θυμᾶσαι αὐτό, τὴν κοιλιά σου τὴν ἔκανε καλὰ ή Παναγία». Αργότερα, όταν ήτανε νὰ γεννήσουμε, ξανάκουσε πάλι αὐτὴ τὴν άντρική φωνή, πού πιστεύουμε άκράδαντα ότι ήταν τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ καί τῆς εἶπε: «Σὲ προγραμματίζω, θὰ ἔτοιμαστεῖς γύρω στὶς 9». Καί τὸ παιδί γεννήθηκε 9.00 τὸ πρωί. Ἐν τῷ μεταξύ, παιδοκαρδιολογικὲς ἑξετάσεις κάνουμε ἀπὸ τὸν 5^ο μῆνα πρὶν γεννηθεῖ τὸ παιδί. Στὴν ἀρχή, κάθε 15 μέρες. Μετὰ (πού ἀρχίσανε οἱ προσευχὲς) μᾶς λένε, μὴν σᾶς παιδεύουμε, θὰ ἔρχεσθε 1 φορὰ τὸ μῆνα. Κάνουμε κάποιες λειτουργίες γιὰ τὸ παιδί καί μετὰ μᾶς λένε: Θα ἔρχεσθε κάθε δῆμινο. Μετὰ μᾶς λένε, θὰ ἔρχόσαστε κάθε τετράμηνο. Τώρα ή τελευταία ἑξέταση εἶναι μετὰ ἀπὸ πεντάμηνο. Η ἑπόμενη ἑξέταση τώρα εἶναι 5 Γενάρου 2017.

Όταν εἶχαμε ἔρθει ἐδῶ, καί εἶχαμε βρεῖ τὸν πάτερ Ι., τοῦ εἶχαμε πει ότι μόλις γεννηθεῖ ή μικρὴ θέλουμε νὰ τὴν ἀεροβαπίσουμε, νὰ τὴ βγάλουμε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου, γιατί δὲν ξέραμε τί θὰ γίνει μετὰ τὴν ἀσθένεια καί πὼς θὰ πάει τὸ παιδί. Ἐκεῖνος μᾶς ἔλεγε ότι «Ἔχετε τὴν προστασία τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ καί νὰ μὴ φοβάστε». Μᾶς τόνιζε «Νὰ πιστεύετε καί ὅλα θὰ πᾶνε καλά». Καί πράγματι ἔτσι ἔγινε. Πῆγαν ὅλα στὴν ἑντέλεια. Γεννήθηκε ή μικρούλα, τὴ βάλανε ἀμέσως στὴν θερμο-

κοιτίδα, στὴν Ἐντατικὴ #1 στὸ Ἰασῶ. Τὴν 4^η μέρα, ὅπως εἶχαμε κανονίσει, ἔγινε διακομιδὴ ἀπὸ τὸ Ἰασῶ στὸ Ὠνάσειο. Ὁ γιατρὸς μᾶς εἶχε πει ότι στὶς 9 μέρες θὰ πρέπει νὰ χειρουργηθεῖ τὸ παιδί. Μετὰ ὅμως εἶπε ότι δὲν χρειάζεται νὰ χειρουργηθεῖ, μᾶς καί ὁ κορσμός, τὸ ὄξυγόνο στὸ αἷμα δηλαδή, ήταν καλὸς (μετὰ τιμὲς 96-98). Τελικὰ, τὸ μόνο πού ἔγινε ήταν ἕνας ἄπλὸς καθετηριασμός τὴν 12^η μέρα, ἀνοίγοντας τὸ μεσοκοιλιακὸ διάφραγμα γιὰ νὰ μπορεί νὰ ἀνακατεῦεται τὸ αἷμα. Τὸ παιδί μετὰ ἀπὸ ἕνα χρονικὸ διάστημα ἔφυγε ἀπὸ τὸ Ὠνάσειο, πῆγε στὸ Μητέρα. Ἐκεῖ, κάποια στιγμή μᾶς λέγανε ότι «αὐτὲς τὶς μέρες πρέπει νὰ τὸ ἐγχειρίσουμε τὸ παιδί». Καί ἐπειδὴ ήτανε πολὺ στεναχωρημένη τότε ή σύζυγος παίρνουμε τηλεφώνο τὸν π. Ι. καί δὲν θὰ ξεχάσω τὴν κουβέντα πού μᾶς εἶχε πει ότι: «Μὴν άνησυχείς. Ἄν ὁ Ἅγιος Ραφαήλ κρίνει ότι τὸ παιδί πρέπει νὰ χειρουργηθεῖ, θὰ χειρουργηθεῖ. Ἄν κρίνει ότι δὲν πρέπει, τότε δὲν θὰ χειρουργηθεῖ». Ε, μπαίνανε μέσα στὸ δωμάτιο, τὸ ἰατρικὸ ἐπιτελεῖο καί λέγανε: ή Σ. δὲν τρώει, δὲν σιτίξεται, δὲν αὐτό, δὲν ἐκεῖνο. Καί ὡς ἕκ θαύματος γύρναγε ὁ κ. Ρ. πού ήτανε διευθυντῆς τῆς κλινικῆς καί ἐκεῖ πού ἔλεγε ότι τώρα θὰ τὸ πάρουν τὸ παιδί νὰ τὸ βάλουν μέσα (γιατί δὲν σὲ ρωτᾶνε), καί ἔλεγε: «Δῶστε της ἀκόμα μιὰ εὐκαιρία νὰ τὴ δοῦμε τὴν ἑπόμενη ἑβδομάδα». Μετὰ πάλι ξανά. Καί πάλι ξανά. Ὡσπου πήραμε τὸ παιδί ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο στὸ σπίτι, χωρὶς νὰ ἔχει γίνει καμία ἐγχείριση. Ὁ γιατρὸς στὸ «Μητέρα» πού παρακολούθησε τὸ παιδί εἶπε ότι: «Πάρ' τό, μου λέει, ὅπως θές. Σᾶς βοήθησε ὁ Θεός; Σᾶς βοήθησε ὁ Ἅγιος; Πάντως κάποιος

σας βοηθάει.» (δὲν περιμένα νὰ τὸ ἀκούσω ἀπὸ ἐπιστήμονα νὰ τὸ ὁμολογήσει αὐτό, κί' ὅμως τὸ ἄκουσα μὲ μεγάλη μου χαρά). «Αὐτό, μοῦ λέει, δὲν μπορῶ νὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω. Μὲ βάση τὰ δεδομένα καὶ τὴν πάθηση ἔπρεπε νὰ εἶχε χειρουργηθεῖ 9 ἡμερῶν. Τὸ παιδί δὲν ἔχει κάνει οὔτε ἀνακουφιστικὴ ἐπέμβαση. Συνεχίζει νὰ ὑπάρχει ἡ μετάθεση τῶν μεγάλων ἀγγείων, κί' ὅμως τὸ παιδί εἶναι φυσιολογικό. Δὲν μᾶς ἔχει παρουσιάσει κανένα σύμπτωμα, κάτι τὸ ἀνησυχητικὸ καὶ προχωρᾶμε. Αὐτὸ εἶναι πολὺ θετικό, διότι ὅσο μεγαλώνει τὸ παιδί εἶναι καλύτερο γιατί θὰ γίνεῖ 1 ἐπέμβαση καὶ ὄχι περισσότερες. Καὶ μέχρι στιγμῆς δὲν ἔχετε κάνει καμμία ἐπέμβαση!» ... Τὸ νὰ βλέπεις τὸ παιδί σου νὰ μεγαλώνει κόντρα στὰ προγνωστικά, ἐνῶ ἄλλα παιδάκια μὲ ἀνάλογη περίπτωσι ἔχουνε χειρουργηθεῖ 2 ἢ περισσότερες φορές... Μᾶς εἶπε ὁ γιατρός: «Δὲν ἔχω ξαναδεῖ τέτοια περίπτωσι νὰ ἔχει κρατήσῃ τόσο πολὺ χωρὶς νὰ κάνει ἐγχείριση».

Ἐν τῷ μεταξῷ, τὸ παιδί καθημερινά, ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκε παίρνει διουρητικά, γιατί κάνουνε καλὸ γιὰ τὴν καρδούλα του καὶ φάρμακα γιὰ τὴν συσταλτικὴ τῆς καρδιάς, παίρνει δηλαδὴ καθημερινὰ λασίξ, ἀλντακτόρ καὶ νορμολόξ. Ἐ, λοιπόν, τὸ συκώτι της εἶναι ἀπείραχτο. Τὸ φοβόντουσαν οἱ γιατροὶ καὶ πάντα τὸ μετροῦνε. Τὴ σταυρώνει ἡ γυναίκα μου μὲ τὸ λαδάκι τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ καὶ στὸ πρόσωπο καὶ στὴν καρδούλα καὶ στὴν περιοχὴ ποὺ εἶναι τὸ συκώτι της (σταυρωνόταν ἤδη στὴν κοιλιά της ἀπὸ τὸν 5^ο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης της) καὶ μὲ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ τὸ συκώτι, σὲ κάθε ἔλεγχο ποὺ κάνουμε εἶναι φυσιολογικότα-

το. Δόξα τῷ Θεῷ, ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα, δὲν ἔγινε ἀπολύτως τίποτα. Καὶ τὸ παιδί εἶναι τώρα 2 χρόνων καὶ 1 μῆνα. Δὲν ἔγινε ἀπολύτως κανένα χειρουργεῖο. Τὸ Ραφαηλάκι μας τὸ ἔχουμε σπίτι καὶ τρώει κανονικά, παίζει, τρέχει ὅλη μέρα καὶ ὅλα καλά.

Θεωρῶ σημαδιακὰ ὅλα αὐτά, ὅπως καὶ ὅτι στὸ Μοναστήρι εἶπε τίς πρώτες του κουβέντες τὸ παιδί. Ὅμως, πολλὲς φορές ἔλεγα στὴν προσευχή μου στὸν Ἅγιο Ραφαὴλ νὰ μᾶς δώσει ἓνα σημάδι ὅτι θὰ πᾶνε ὅλα καλὰ γιὰ τὴ μικρὴ, ὄχι γιατί ἔχουμε παράπονο ἀπὸ τὴν βοήθεια ἢ τὴν παρουσία Του, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἔχουμε πιδὸ πολὺ θάρρος καὶ γιατί διὰβάζα ὅτι ἐμφανίζεται ὁ Ἅγιος πολλὲς φορές. Μία μέρα, λοιπόν, κάθεται ἡ γυναίκα μου στὸ παιδικὸ δωμάτιο καὶ παίζουνε μὲ τὴ μικρὴ. Καὶ γυρνάει τὸ παιδί καὶ κοιτᾶει πρὸς τὴν πόρτα, δυὸ μέτρα ἀπόσταση. «Ραφαηλάκι μου, τί κοιτᾶς» ρωτᾶει ἡ σύζυγος. «Μαμά, τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ» τῆς λέει τὸ παιδί. «Ραφαηλάκι μου, ποῦ εἶναι ὁ Ἅγιος;». «Μαμά, εἶναι στὴν πόρτα. Μαμά, νὰ πάω;» Πηγαίνει ἡ γυναίκα μου στὴν πόρτα «Ἐδῶ εἶναι;». «Νά, ἐκεῖ εἶναι» καὶ τῆς ἔδειξε μὲ τὸ χέρι. Κάγκελο ἡ γυναίκα μου... Ὅμως, δὲν ἔδωσε τὴν ἀπαραίτητη βαρῦτητα, σκεφτόμενη ὅτι «ἐντάξει, παιδάκι εἶναι». Ὅμως, ἀπὸ 18 μηνῶν μιλάει τὸ παιδί καὶ ἔχει πλήρη συνείδηση τοῦ τί λέει. Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ, ἔχουμε πάει μὲ τὴ σύζυγό μου νὰ προσκυνήσουμε τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας Ἑκατονταπυλιανῆς ποὺ εἶχε ἔρθῃ στὸν Ἅγιο Δημήτριο. Κρατᾶει ἡ μάνα μου τὸ παιδί καὶ παίζουνε πάλι στὸ δωμάτιο, πρὸς τὸ ἀπογευματάκι. Τὸ παιδί, λοιπόν, κάποια στιγμὴ, χωρὶς νὰ ἔχει τὸ ἀφηρημένο τὸ βλέμμα,

ἀλλὰ προσηλωμένο, τῆς ἔδειξε ὅτι κάτι κοιτάει. «Ραφαηλάκι μου, εἶναι κάποιος ἀπὸ ἐκεῖ;». «Γιαγιά, ἔχει ἔρθει ὁ Ἅγιος Ραφαήλ». Τῆς μάνας μου τῆς σηκώθηκε ἡ τρίχα... (δὲν τῆς εἶχαμε πεῖ καὶ τὸ περιστατικὸ ποῦ εἶχε προηγηθεῖ...) «Ραφαηλάκι μου, ποῦ εἶναι;». «Γιαγιά, εἶναι στὴν πόρτα καὶ μᾶς κοιτάει». Ἡ μάνα μου τὰ χρειάστηκε. «Ποῦ Ραφαηλάκι μου;». «Γιαγιά, πάω νὰ τὸν χαϊδέψω κι' ἔρχομαι». Καὶ πῆγε. Καὶ ξαναρωτᾶει ἡ μάνα μου: «Ραφαηλάκι μου, ποῦ εἶναι ὁ Ἅγιος;». «Γιαγιά, ἔφυγε. Τώρα, νὰ παίξουμε». Καὶ ποῦ γυρίσαμε, μᾶς τὸ ἔλεγε καὶ σηκωνόταν ἡ τρίχα της. Καὶ ἦτανε καὶ σίγουρη ὅτι τὸ παιδὶ κάτι ἔβλεπε.

Συνέβη δὲ καὶ τὸ ἔξις, ποῦ κι' αὐτὸ ἦταν ἓνα φανερὸ σημάδι ποῦ μᾶς ἔδωσε ὁ Ἅγιος Ραφαήλ ὅτι ἔχει ὑπὸ τὴν προστασία Του τὸ παιδί: Ἐγὼ κοιμόμουν τότε στὸ σαλόνι, γιατί ροχαλίζω λίγο καὶ ἐπειδὴ ἡ σύζυγος πρέπει νὰ ταΐζει τὸ παιδὶ καὶ ἔχει τὸ ρελάξ, δὲν χωρᾶμε στὸ κρεβάτι καὶ ἀναγκαστικὰ κοιμᾶμαι στὸ σαλόνι. Εἶδα λοιπόν, μία μαύρη σκιά νὰ μπαίνει στὸ σπίτι. Δὲν εἶδα πρόσωπο. Ρασοφόρος ἦταν μὲ μαῦρα ράσα ποῦ μπῆκε στὸ σπίτι. Δὲν ἦταν μὲ ἄμφια ἱερέως, ἦταν μὲ ράσα μοναχοῦ, ὅπως τὸν ἔχετε στὴν εἰκόνα στὸ Ἄνω Σούλι. Μπῆκε μέσα στὸ σπίτι, πέρασε ἀπὸ τὸν καναπὲ ποῦ κοιμόμουν. Ἐγὼ, ἄνοιξα τὰ μάτια καὶ μοῦ μίλησε ὄχι μὲ φωνή, ἀλλὰ μέσα στὸ κεφάλι μου, λέγοντας ὅτι «πάω νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ ἂν εἶναι καλὰ καὶ θὰ φύγω». Καὶ πραγματικά, πέρασε ἀπὸ τὸ διάδρομο, κάτω ἀπὸ τὸ εἰκονοστάσι ποῦ ἔχουμε, στάθηκε στὴν πόρτα, εἶδε τὴ μικρὴ κι' ἔφυγε. Ἦταν κάτι γαλήνιο. Ἐγὼ, συνέχισα νὰ κοιμᾶμαι. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἴδιο εἶδε καὶ ἡ σύζυγος τὴν ἴ-

δια μέρα. Ἐγὼ δὲν ἤθελα νὰ τῆς τὸ πῶ γιὰ νὰ μὴ μοῦ πεῖ ὅτι «τί εἶναι αὐτά»... Ἐκεῖνη δὲν ἤθελε νὰ μοῦ τὸ πεῖ ἐμένα, μὲ τὴ σκέψη μὴν τῆς πῶ ὅτι «ἐντάξει τώρα μὴν τὸ παρακάνουμε, γιατί ὑπάρχει καὶ μιὰ λογική»... Καὶ τελικὰ τὸ κουβεντιάσαμε ἐντελῶς τυχαῖα γιατί μοῦ εἶπε ὅτι βρὲ Ἀντώνη, τὸ παιδὶ τὶς προάλλες τὸ βράδυ ξύπνησε, εἶπε «μαμά», κοίταξε τὴν πόρτα καὶ ξανακοιμήθηκε. Καὶ νὰ σοῦ πῶ κάτι, σὰ νὰ εἶδα μία μαύρη σκιά. Τῆς λέω ἐγὼ, «Πότε; Προχθές, γύρω στὶς 3.30 τὸ βράδυ;». Ναί, μοῦ λέει. Ἐσὺ ποῦ τὸ ξέρεις; Τὸ ξέρω, γιατί πέρασε πρῶτα ἀπὸ τὸ σαλόνι... Καὶ μείναμε κόκκαλο καὶ οἱ δύο.

Πλέον, τὸ μόνο παράπονο ποῦ ἔχω εἶναι ἀπὸ ἐμένα. Ποῦ ἔπρεπε νὰ περάσουν 35 χρόνια γιὰ νὰ πιστέψω. Ἡ πεθερά μου κάποτε εἶχε πεῖ μιὰ κουβέντα ποῦ μοῦ ἔμεινε στὸ μυαλό: «Αὐτὸ τὸ παιδὶ γεννήθηκε γιὰ νὰ μᾶς φέρει στὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ». Καὶ τώρα, τὸ πιστεύω κι' ἐγὼ καὶ τὸ πιστεύει κι' ἐκεῖνη ἀκόμα περισσότερο. Ντροπή μου, πάτερ, ποῦ ἔπρεπε νὰ περάσουμε ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ ἔρθω πιδὸ κοντὰ στὸ Θεό. Γιατί θυμόμαστε τὴν Ἐκκλησία ὅταν φτάσει ὁ κόμπος στὸ χτένι καὶ λὲς ὅτι «δὲν ἔχω τώρα κάπου ἄλλοῦ νὰ ἀπευθυνθῶ». Γιατί ἡ Ἐκκλησία ἦτανε γιὰ μένα νὰ πᾶμε στὴν Ἀνάσταση νὰ πετάξουμε δυναμιτάκια καὶ μετὰ νὰ πᾶμε νὰ φάμε τὴ μαγειρίτσα καὶ νὰ βγοῦμε νὰ πιοῦμε ποτά... Δοξάζω τὸ Θεὸ καὶ τὸν Ἅγιο Ραφαήλ γιατί μᾶς ἐπισκέφθηκαν καὶ μᾶς ἔκαναν νὰ ἀλλάξουμε ζωὴ καὶ εὐχόμαι νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι στὶς τόσες πολλὲς καὶ μεγάλες εὐεργεσίες Του!»

Νοέμβριος 2016
Ἀντώνιος Σ., Λαύριο.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΕΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

Τὴν Βουλγάρα εὐρωβουλευτίνα τοῦ ΣΥΡΙΖΑ Κωνσταντίνα Κούνεβα φιλοξένησε γιὰ 20 λεπτά τὴν περασμένη Δευτέρα στὸ τηλεοπτικὸ κανάλι «Star» ἢ Ζήνα Κουτσελίνη. Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ καθαρίστρια τῶν ΗΣΑΠ, ποὺ ἄγνωστοι τῆς ἔριξαν στὰ μάτια βιτριόλι στὶς 22 Δεκεμβρίου 2008 καὶ μὲ ἐπιμονὴ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ἐπὶ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τότε ὑπουργοῦ ἐσωτερικῶν κ. Παυλόπουλου τῆς χάρισε ὀλόκληρο διαμέρισμα στὰ Πετράλωνα, τῆς ἀπένειμε τιμητικὴ σύνταξη καὶ ἀνέλαβε ὅλα τὰ ἔξοδα γιὰ τὰ 31 χειρουργεῖα καὶ τὶς πλαστικὲς ποὺ ἔχει κάνει μέχρι τώρα... Ἐνῶ τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια τῆς ἐπέδικασαν καὶ μιὰ γενναία ἀποζημίωση 250.000 εὐρῶ

ἀπὸ τὴν ἑταιρεία στὴν ὁποία ἐργαζόταν ὡς καθαρίστρια. Ἀκοῦστε τώρα τί προέκυψε ἀπὸ τὴν συνέντευξη ποὺ ἔδωσε ἡ Κούνεβα στὸ «Star»: 1) Ἦρθε στὴν Ἑλλάδα ὡς λαθρομετανάστρια τὸ 2001, ἐπιασὲ δουλειὰ σὰν καθαρίστρια καὶ τὸ 2003 ἡ κυβέρνησή του ... Σημίτη τὴν διόρισε καθαρίστρια στὸ ΗΣΑΠ, ὅπου ἤδη δούλευε ἡ μάνα της, ποὺ κι' αὐτὴ σὰν λαθρομετανάστρια εἶχε ἔρθει νωρίτερα στὴν Ἑλλάδα 3) Ὁ 20χρο-νος γιὸς της σπουδάζει σὲ Πανεπιστήμιο τῆς Γαλλίας (ἀκούς Ἑλληνα ποὺ δὲν ἔχεις νὰ φᾶς;) κά-θε τόσο πετάγεται ἀπὸ τὶς Βρυξέλλες στὸ Παρίσι γιὰ νὰ τοῦ σιδερώσει καὶ νὰ τοῦ πλύνει τὰ ρούχα (ἀ-

κοῦς Ἑλληνα ποὺ δὲν ἔχεις λεφτὰ νὰ πᾶς μὲ τὸ τρόλεϊ Πατησιὰ – Ἄμπελόκηποι;) Καὶ τὰ 31 χειρουργεῖα ποὺ ἀναγκάστηκε νὰ κάνει ἡ Κούνεβα τὰ πλήρωσε τὸ ἑλληνικὸ κράτος. Τὸ ἴδιο αὐτὸ κράτος ποὺ δειχνεῖ τέτοια ἀγάπη στὴν πρώην λαθρομετανάστρια ἀρνεῖται νὰ καλύψει τὰ ἰατρικὰ ἔξοδα γιὰ τὴν περίθαλψη τῆς Μυρτῶς ποὺ κατακρούργησε στὴν Πάρο ὁ Πακιστανὸς λαθρομετανάστης... Τόσο πολὺ μισεῖ τοὺς Ἑλληνες τὸ ψευτορωμέικο! (Ἐφημ. Στόχος 24-11-2016, σελ. 12)

ΟΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΕΥΝΟΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΩΘΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ

Ἡ χώρα μας καταρρέει δημογραφικὰ ἀφοῦ τὴν τελευταῖα πενταετία οἱ

θάνατοι ὑπερέβησαν τὶς γεννήσεις ἤτοι ἀπὸ 1/1/16 μέχρι 21/11/16 οἱ θάνατοι ἀνῆλθαν στοὺς 104.196 οἱ γεννήσεις 82.989. Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ

κυβέρνηση, μὲ τὸ ἄρθρο 25 τοῦ Σχεδίου Νόμου τοῦ Ὑπουργείου Διοικητικῆς Ἀνασυγκρότησης, μειώνει τὸ ποσοστὸ ποὺ ἔχουν οἱ πολύτεκνοι (γονεῖς καὶ παιδιά) στὶς προσλήψεις ἀπὸ 20% στὸ 15%. Τὴν ἴδια στιγμή, καὶ ἐνῶ οἱ Ἑλληνες πεινᾶνε καὶ τοὺς παίρνουν τὰ σπίτια, θεσπίζει μισθὸ 400 εὐρῶ γιὰ τοὺς λαθρομετανάστες καὶ πρόσφυγες!!! Κάποιοι πληρώνονται γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴ χώρα καὶ οἱ γηγενεῖς ἀπομυζοῦνται γιὰ νὰ ἐξαφανιστοῦν!! Πρῶτη φορὰ στὴν ἱστορία τῶν λαῶν γίνεται ἀντικατάσταση πληθυσμοῦ, τόσο προκλητικὰ, ἀλλὰ καὶ τόσο ἀδιαμαρτύρητα!!! Τουλάχιστον Ἑλληνα πολίτη διαμαρτυρήσου καὶ

πές: «Κάτω ὁ ρατσισμός καὶ οἱ διακρίσεις!! Διεκδικοῦμε στὴν πατρίδα μας ἴσα δικαιώματα μὲ τοὺς λαθρομετανάστες καὶ τοὺς πρόσφυγες!!!».

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΠΟΤΕ

Ταξιδεύοντας ἄς πᾶμε κοντὰ σὲ μιὰ ἀξέχαστη Ἑλληνικὴ πατρίδα: Στὴ ΒΟΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟ. Κι' ἐνῶ εἶναι ΕΛΛΑΔΑ ἀκούει στὸ ὄνομα «Νότια Ἀλβανία». Μὰ ἐμεῖς μέσα στὴν ἀγάπη μας, ἄς τὴν ἐνώσουμε μὲ τὴν ὑπόλοιπη Ἥπειρο κι' ἄς ἔρθουμε ἔτσι νὰ γνωρίσουμε ἀπὸ κοντὰ ὁλόκληρη τὴν Ἠπειρωτικὴ γῆ. Ξεναγὸς μας σὲ τοῦτο τὸ ταξίδι παίρνουμε τὴν ἴδια τὴν ἱστορία της. Ἀπὸ τὰ πολὺ παλιὰ χρόνια, ἡ Ἥπειρος ἦταν μία. Δὲ χωριζόταν σὲ Βόρεια καὶ Νότια. Γιὰ σύνορά της εἶχε πρὸς Βόρεια τὸν ποταμὸ Σκούμπι (Γενοῦσο). Πρὸς Νότια τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο. Νότια Ἀνατολικά συνόρευε μὲ τὴν ὄροσειρὰ τῆς Πίνδου. Βόρεια Ἀνατολικά μὲ τὴν λίμνη Ἀχρίδα. Στὰ Δυτικὰ μὲ τὸ Ἀδριατικὸ καὶ Ἰόνιο Πέλαγος. Ὅλη αὐτὴ ἡ περιοχὴ λεγόταν Ἥπειρος κι' ὅλη μαζὶ ἀποτελοῦσε ἓνα κομμάτι τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος. Οἱ ἀρχαῖοι ἱστορικοὶ καὶ γεωγράφοι, ὅπως ὁ Ἡρόδοτος, Πολυβίος, Πλίνιος, Θουκυδίδης, Στράβωνας, ὅταν μιλάνε γιὰ τὴν Ἥπειρο, σὲ αὐτὰ τὰ σύνορα, ἀπὸ τὸν ποταμὸ Σκούμπι ὡς τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο τὴν ὀρίζουν. Ἀλλὰ καὶ οἱ νεώτεροι ἱστορικοὶ ἐθνολόγοι, γεωγράφοι τὶς ἴδιες πληροφορίες μᾶς δίνουν γιὰ τὴν ἔκταση καὶ τὰ σύνορα τῆς ἑλλη-

νικῆς Ἥπειρου. Ἀναφέρουμε τὸν Γερμανὸ Κίπερ (1887) ποὺ τοποθετεῖ τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἥπειρου στὸν ποταμὸ Σκούμπι. Κι' ὁ Γάλλος ἱστορικὸς Ζιλλερὸν, σημειώνει «Ἡ μέχρι τοῦ ποταμοῦ Σκούμπι περιοχὴ εἶναι πέρα γιὰ πέρα Ἑλληνικὴ». Ὁ Πουκεβὶλ στὴν «Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος» γράφει: Αὐθαίρετα ἢ Νότια Ἀλβανία λέγεται Ἀλβανία, ἀφοῦ εἶναι Ἥπειρος». Κι' ὁ Ἱστορικὸς Πολυβίος ἀναφέρει, ὅτι οἱ Ἥπειρῶτες μαζὶ μὲ τοὺς Ἀχαιοὺς, Ἀκαρνανες, Βοιωτοὺς καὶ Θεσσαλοὺς, ἀποτελοῦσαν στὴν ἀρχαιότητα τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ Ἥπειρῶτες στὴν ναυμαχία τῆς Σαλαμίνας σπεύδουν μὲ 7 τριήρεις νὰ πολεμήσουν τὸν κοινὸ ἐχθρὸ τῆς Ἑλλάδος, τοὺς Πέρσες. Ἀργότερα, ὁ Ἀγησίλαος, Βασιλιάς τῆς Σπάρτης, παραγγέλλει στὸν Φίλιππο, τὸν Βασιλιὰ τῆς Μακεδόνιας, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μάχεται τοὺς Αἰτωλοὺς, τοὺς Ἥπειρῶτες καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνες ποὺ εἶναι ἀδελφοὶ

του, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ στραφεῖ ἐναντιῶν τῶν Ρωμαίων. Τοὺς τελευταίους αἰῶνες, κάθε χωριὸ στὴν Ἥπειρο φιλοδοξοῦσε νὰ ἔχει τὸ πιὸ καλὸ σχολεῖδ καὶ τὴν πιὸ ὁμορφὴ ἐκκλησία. Ἔτσι, ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νοῦς τοῦ σκλάβου Ἥπειρῶτη τρεφόταν ἀπὸ τὴν ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἀπὸ τὴ γνώση τῆς ἐπιστήμης, ὅσο οἱ συνθῆκες τὸ ἐπέτρεπαν. Βαρυφορτωμένη ὅλη ἡ Ἠπειρωτικὴ γῆ κράτησε ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ Μοσχοπόλη: «Φάρος πολιτισμοῦ» γιὰ ὅλα τὰ Βαλκάνια ἦταν

τούτη ή πόλη, πού έφτασε στην πιό μεγάλη άκμή της τόν 17^ο και 18^ο αιώνα. Οί 23 Βυζαντινές έκκλησίες της με τούς 75 ιερείς της διαφύλατταν τή ζωντανή παράδοση τής χριστιανικής μας πίστης. Η Μοσχοπόλη ήταν ή δεύτερη πόλη μετά τή Θεσσαλονίκη. Η βιομηχανία, ή ταπητουργία της, τò έμπορίο της ήταν σέ μεγάλη άνθηση. Τή στόλιζαν μεγαλόπρεπα οικόδομήματα, νοσοκομεία, όρφανοτροφεία, σχολεία. Περίφημη ήταν ή «Νέα Ακαδημία». Τò τυπογραφείο της ήταν δεύτερο στην Άνατολή, μετά τής Κωνσταντινούπολης. Ίδρυτής του ήταν ό Ήπειρώτης Ίερομόναχος Γρηγόριος Κωνσταντινίδης τò 1720 ... **(Συνεχίζεται στο Τεύχος Φεβρουαρίου).**

Σ Ο Ρ Ο Σ

Έκπληκτικές άποκαλύψεις για τόν 86χρονο Έβραίο πολυεκατομμυριούχο Τζόρτζ Σόρος έκανε ό πρώην Άρχιραββίνος τής Θεσσαλονίκης Μαρντοχάι Φριζής. Σε βίντεο πού ανέβασε στις 19 Νοέμβρη στο κανάλι τού στο You-Tube, ό έδω και χρόνια μόνιμος κάτοικος Ίσραήλ, Ραββίνος Φριζής, άποκάλυψε ότι: 1) Ό Τζόρτζ Σόρος προέρχεται άπό μη θρησκα έβραϊκή οικογένεια και ή μητέρα του Έλιζάβεθ ήταν άντισημίτρια. 2) Η οικογένεια Σόρος άλλαξε τò έβραϊκό της όνομα «Σβάρτσ» σέ «Σόρος» για νά μήν φαίνονται πώς είναι Έβραίοι, τόσο μεγάλη ντροπή αισθανόντουσαν για τήν καταγωγή τους! ... 3) Ό πατέρας τού Σόρος ήταν ένας άπό τούς πιό γνωστούς δοσιλόγους Έβραίους τής Ούγγαρίας, τήν περίοδο τής Ναζιστικής κατοχής. Ό πατήρ Σόρος βοήθησε τούς Γερμανούς Ναζι νά καταγράψουν τς Έβραϊκές Περιουσίες και λέγεται ότι βοήθησε νά στα-

λούν στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως χιλιάδες Έβραίοι τής Ούγγαρίας! ... 4) Όταν μετά τόν Πόλεμο, ό πατήρ Σόρος ρωτήθηκε άν αισθάνεται τύψεις γιατί συνεργάστηκε με τούς Ναζι, άπάντησε πώς δέν αισθάνεται καμμία ένοχή, γιατί άν δέν έκανε αύτός τήν δουλειά, θά τήν έκανε κάποιος άλλος! ... 5) Τò 2000 ό Τζόρτζ Σόρος έγραψε πώς ή Ναζιστική Κατοχή στην Ούγγαρία ήταν ή πιό χαρούμενη έποχή τής ζωής του. 6) Ό Τζόρτζ Σόρος έχει επανειλημμένως κατηγορήσει τούς Έβραίους και τò Κράτος τού Ίσραήλ ότι είναι μερικώς υπεύθυνοι για τόν έναντίον τούς άντισημιτισμό, λόγω τής προκλητικής συμπεριφοράς τους!... «Άν οί Έβραίοι άφομοιωθούν, ό Άντισημιτισμός θά έξαφανισθεί» έχει δηλώσει επί λέξει ό Σόρος κατά τόν Ραββίνο Φριζή. ΕΠΙΣΗΜ ό πρώην Άρχιραββίνος Φριζής κατήγγειλε τόν Σόρος ότι πληρώνει πάνω άπό 300 άκροαριστερές ΜΚΟ πού δροϋν στο Ίσραήλ με άποκλειστικό σκοπό νά δυσφημίσουν τò Έβραϊκό Κράτος! Και τόν απέκάλεσε «Προδότη τού Ίσραήλ και τών Έβραίων» και «χειρότερο έχθρο τών Έβραίων»! ... (Γράφει ό Θόδωρος Χατζηγώγος, Έφημερίς Στόχος 1-12-2016, σελίς 12). **Σχόλιο:** Άνθρωποι, όπως ο Σόρος, δέν έχουν πατρίδα. Έργάζονται μόνο για τήν παγκόσμια κυριαρχία τής κλίμας «έκλεκτών» στην όποία άνήκουν...

ΑΡΙΓΑΤΟΥ, ΒΑΛΛΙΑΝΑΤΟΣ, ΓΚΑΓΚΑΖΟΓΛΟΥ και ΑΡΩΝΗ

... Επίσημα πλέον και κατηγορηματικά ή περιβόητη διεθνής νεοβουδιστική όργάνωση Αριγατου είναι άσυμβίβαστη με τήν Όρθόδοξη πίστη. Γεννάται, λοιπόν, τò έρώτημα πώς ή Έκκλησία θά συνεργασθεί με τς έ-

πιτροπές του υπουργείου Παιδείας, από τη στιγμή που ο ιθύνων νους για τις αλλαγές στα θρησκευτικά, ο σχολικός σύμβουλος Άγγελος Βαλλιανάτος είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Αγιαγίου. Μάλιστα, είναι υπεύθυνος για την «επιμόρφωση» των εκπαιδευτικών στα νέα Προγράμματα Σπουδών. Μπορεί να το άνεχτεί αυτό η Έκκλησία; Δεν προκύπτει μέγα ζήτημα; Αυτό τη φορά θα σάς αποκαλύψω ότι και δεύτερο στέλεχος του υπουργείου Παιδείας μετέχει στα προγράμματα της Αγιαγίου. Πρόκειται για την Άγγελική Άρωνα (δασκάλα Φυσικής Άγωγής) ή όποια διοργανώνει σεμινάρια της Αγιαγίου με τίτλο «μαθαίνοντας να ζούμε μαζί». Μάλιστα, σε ένα εξ αυτών - τον περασμένο Ίανουάριο - συνδιοργανωτής ήταν το ίδρυμα Νεολαίας της Αρχιεπισκοπής (αν είναι δυνατόν!!!) μαζί με το Ίνστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής του υπουργείου Παιδείας. Παλαιότερα της είχε παραχωρηθεί και το Διορθόξο Κέντρο για τέ-

τοια «έκδηλωση». Κεντρικό ρόλο στην προώθηση αυτών των δράσεων έχει ο κ. Σταύρος Γιαγκάζογλου, μέχρι προτινός υπάλληλος της Ίερās Συνόδου και «διαφημιζόμενος» συχνότατα στο ραδιόφωνο της Έκκλησίας. Μάλιστα, ακόμα και προ ημερών Μητροπολίτης τον κάλεσε σε έκδηλωση για να «διαφωτίξει» τους Έκπαιδευτικούς. Έρωτώ λοιπόν, τώρα που η Ίερὰ Σύνοδος καταδίκασε επίσημα την Αγιαγίου θα συνεχίσουν Μητροπολίτες και παρόντες της Έκκλησίας αυτές τις «στενές σχέσεις»; Και κυρίως, θα απαιτήσει η Έκκλησία από το υπουργείο Παιδείας όλοι αυτοί να μην έχουν καμία ανάμειξη σε επιτροπές θρησκευτικών ή σχετικές δράσεις του; (Έφημερις Όρθόδοξη Άλήθεια, 23-11-2016, σελις 2) (Του Δημήτρη Ριζούλη)

Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Ε Σ Σ Τ Ο Ν Α Γ Ι Ο Ρ Α Φ Α Η Λ

Τελούνται κάθε **Κυριακή** και **Δεσποτικές** και **Θεομητορικές Έορτές**:

Ώρα: 7.30 - 10.15 π.μ.

Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Ε Ι Σ Ε Ι Σ Τ Ο Ν Α Γ Ι Ο Ρ Α Φ Α Η Λ

και προσκύνησις Τεμαχίου
Άγιου Δειψάνου
Κάθε Τετάρτη σίς 5.00 μ.μ.

Ε Π Ι Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ Ε Ι Σ Τ Ο Ν Α Γ Ι Ο Ρ Α Φ Α Η Λ

Κάθε ήμερα άνοικτά
9.00 - 1.00 πρωί άνοικτά
1.00 - 4.00 Μεσημέρι κλειστά
4.00 - 5.30 άπόγευμα άνοικτά

Ο Α Γ Ι Ο Σ Ρ Α Φ Α Η Λ - Μηνιαίο Ένημερωτικό Δελτίο

Ίδιοκτήτης: Άδελφότης Όρθόδοξου Ίεραποστολής «Ο Άγιος Ραφαήλ»

Έδρα: Άνω Σούλι Μαραθώνος, **Ίστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Έκδότης-Δ/ντής: Άρχιμ. Ραφαήλ Άλιπαρμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Έπιστολές και έμβάσματα άποστέλλονται εις

Διεύθυνση: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθώνα.